

На пачатку лета бягучага года кс. Ян Раманоўскі вырушыў у Санцьяга-дэ-Кампастэла (Іспанія) – адзін з найбуйнейшых цэнтраў паломніцтва.

З усяго зямнога шару ў сабор, дзе знаходзіцца грабніца св. апостала Якуба, рознымі спосабамі пілігрымуюць людзі: пяхом, на веласіпедах, часам на конях. Аднак самы папулярны спосаб пілігрымавання – пехатой.

За 3 тыдні святар хадою пераадолеў шлях, які па працягласці, мабыць, складае ў суме даўжыню дарог усіх пілігрымак да Тракеляў... памножаную на 2. Паломніцтва мела інтэнцыі падзякі за 2 гады навучання ва ўніверсітэце ў Памплоне і паспяховую абарону магістарскай работы. Да іх былі таксама далучаны просьбы, у якіх кс. Яна прасілі маліцца родныя, сябры і знаёмыя. – **Кс. Ян, калі Вы ўпершыню пачулі пра Шлях св. Якуба?**

– Я быў яшчэ клерыкам. Аднойчы натрапіў на амерыканскі фільм “The Way” (“Шлях”), у якім бацька высвятляе, што яго сын загінуў на Каміна-дэ-Санцьяга, і вырашае прайсці гэтай дарогай замест сына. На жаль, ён да канца так і не разумее сэнсу пілігрымкі. Пасля прагляду фільма ўнутры мяне нарадзілася ідэя, каб таксама прайсці маршрутам да месца, дзе знаходзяцца парэшткі св. апостала Якуба. Але доўгі час гэта заставалася толькі ідэяй. † У 2015 годзе разам са знаёмымі мы пастанавілі пераадолець той шлях. Аднак з-за выезду на вучобу ў Іспанію, збору і афармлення адпаведных дакументаў я мусіў пакінуць ідэю. План, усё ж, надалей заставаўся ў маёй свядомасці. Будучы ўжо ва ўніверсітэце ў Памплоне, я сустрэкаў пілігрымаў, паколькі праз кампус навучальнай установы праходзіць гэты шлях. Вітаўся з паломнікамі словамі “Buen Camino!” (“Добрай дарогі!”), а сам думаў, што абавязкова таксама пайду тым шляхам. Пасля заканчэння першага года навучання я надзеў рукзак і вырушыў у Санцьяга-дэ-Кампастэла, горад св. апостала Якуба.

Мара здзейснілася...

